

РЕШЕНИЕ

№ 20043

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **6174** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Алегро-В” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. С. Г. – управител, чрез пълномощника си адв. Д. Г. срещу Решение № 1615/04.04.2024 г., постановено по НАХД № 1537/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 132-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 710407-F700103 от 10.08.2023 г., издадено от директора на офис „М.” при ТД на НАП – С., с което на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО вр. чл. 4, ал. 1. т. 1, б. „а” от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Излага доводи, че съдът неправилно е приел, че не е нарушен чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Счита още, че съдът неправилно е приел, че не е налице порок в НП по отношение на съществен реквизит по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН. Моли се да бъде отменено обжалваното

решение, както и изцяло НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Ц., която поддържа касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира разности.

Ответникът, директор на офис „М.“ при ТД на НАП С., в писмени бележки, чрез гл. екс. С. Е. излага становище за необоснованост и неоснователност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Редовно призован, ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1615/04.04.2024 г., постановено по НАХД № 1537/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 132-ри състав, съдът е потвърдил НП № 710407-F700103 от 10.08.2023 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП – С., с което на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО вр. чл. 4, ал. 1. т. 1, б. „а“ от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел за установено, че на 25.01.2023 г. И. И. – старши инспектор по приходите в НАП–С., офис „М.“, извършил проверка на „Алегро-В“ ЕООД, като е установил, че дружеството не било подало в срок до 27.09.2022 г. декларация образец № 1 за дължимите осигурителни вноски за месец август 2022 г. - декларацията била подадена на 25.01.2023 г., като това, че не била подадена декларацията в срок проверяващия е счел за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО вр. чл. 4, ал. 1. т. 1, б. „а“ от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица и съставил срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F700103/20.03.2023 г.

Въз основа на посочения АУАН било издадено оспореното през въззивния съд наказателно постановление, с което за констатираното нарушение на „Алегра-В“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Изложената фактическа обстановка е установена от гласните доказателствени средства – свидетелските показания на И. И. (актосъставител), както и от писмени доказателства, които съдът е кредитирал изцяло, като непротиворечиви в своята цялост и изясняващи фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при съблюдаване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, в предвидената от закона форма, като са издадени са от компетентни лица. Съдът е приел, че ръкописното изписване на размера на санкцията не е нарушение.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО вр. чл. 4, ал. 1. т. 1, б. „а“ от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от

самоосигуряващите се лица, съгласно която „който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в минимален размер от 500 лева. По тези съображения, мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за неправилност на постановеното решение.

Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО, във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а” от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. установяват ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр. 1 до 25 число на следващия месец, за който се отнасят данни. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед на което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие. Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен, Правилно АНО е посочил срока, до който е следвало да бъде подадена декларация за посочените в АУАН и НП лица, които касационната инстанция намира за достатъчно ясно индивидуализирано. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 27.09.2022 г., деня следващ крайния срок за подаване на декларация образец № 1.

Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността му по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. Настоящата инстанция счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени нарушените

законови разпоредби.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието не е маловажно по смисъла на посочения текст, както правилно е приел въззивният съд. За този вид формални нарушения обществената опасност е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата ѝ дейност.

По отношение на размера на санкцията, доколкото е в предвидения от закона минимален размер, същия е правилно определен.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, ХХІ касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1615/04.04.2024 г., постановено по НАХД № 1537/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 132-ри състав.

ОСЪЖДА „Алегро-В” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. С. Г. – управител, да заплати на Национална агенция за приходите, сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.